

Posudek vedoucí diplomové práce
vypracované Martinem Kartnerem
na téma „Španělské právo nekalé soutěže – srovnání s českou úpravou“

Předložená práce je věnována zajímavé a v tuzemsku málo známé problematice španělského práva nekalé soutěže a jeho srovnání s tuzemskou úpravou.

Struktura textu odpovídá zvolenému tématu. Nabízí se pouze otázka, jaké jsou důvody předsunutí pojednání o klamavé, nekalé a srovnávací reklamě před pasáž o generální klauzuli, která je východiskem a obecným základem jednotlivých dílčích úprav. Lze však konstatovat, že i přesto je členění v zásadě přehledné.

Hodnotím-li práci z metodologického hlediska, oceňuji autorův srovnávací přístup ke zkoumané problematice. Ocenění zaslouží též shrnutí závěrů, k nimž se autor zpracováním tématu dopracoval a formulace některých návrhů *de lege lata*, i když k některým z nich mám výhrady.

Z hlediska obsahového svědčí předložený text o hlubším seznámení autora se zvolenou problematikou a o snaze formulovat vlastní názory. Z dílčích připomínek lze uvést například tyto: na str. 7 se poněkud neorganicky hovoří o antitrustovém zákonodárství, aniž by bylo jasně řečeno, že se jedná o druhou (převážně veřejnoprávní) větev soutěžního práva. Na téže straně se hovoří o funkci „hospodářského práva“, která je zúžena na zaručení efektivního fungování soutěžního systému tržního hospodářství. I další text (str. 8) naznačuje, že diplomant dostatečně nerozlišuje obě části soutěžního práva, neboť zde uvádí uzavírání kartelových dohod a zneužívání dominantního postavení jako příklady nekalosoutěžního jednání. Je ovšem třeba dodat, že na následujících stranách (zejména str. 13 a 14) se autor těchto rozdílů dotýká, i když jejich podstatu uspokojivě nevysvětluje. Pojednání o vztahu ochrany poskytované úpravou nekalé soutěže a právem na ochranu průmyslového vlastnictví (konkrétně známkoprávní ochranou) by si zasloužilo hlubší zamyšlení. Nejde jen o možnost souběžné aplikace obou úprav, ale také o jejich odlišný právní charakter a o judikatorně dovozenou zásadu přednosti soutěžněprávní ochrany v případě jejich střetu. K těmto otázkám by se měl diplomant mimo jiné vyjádřit při obhajobě.

V práci se místy projevuje i kritický přístup diplomanta k posuzovaným úpravám (např. str. 18, ale zejména závěr). Za diskusní považuji názor formulovaný na str. 22 o funkci směrnice č. 84/450/EHS (omezené podle názoru autora pouze na ochranu obchodníků) v protikladu ke směrnici č. 2005/29/ES. Není též zřejmé, zda se diplomant seznámil s

úpravou nekalé soutěže v návrhu paragrafového znění občanského zákoníku a jaký je jeho názor na toto řešení.

Rozsah seznamu literatury v zásadě odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce. Oceňuji využití zahraničních pramenů. Na druhé straně postrádám tuzemské prameny zaměřené na komunitární právo nekalé soutěže. Autor na použitý pramen v textu odkazuje. Výhrady mám ale ke gramatické stránce poznámkového aparátu. Je třeba připomenout, že poznámky pod čarou mají z gramatického hlediska povahu vět, které mají začínat velkým písmenem a končit tečkou.

Celkově považuji diplomovou práci za způsobilou obhajoby, neboť splňuje požadavky kladené na tento typ odborného textu.

Praha 2.10.2006

Doc. JUDr. Stanislava Černá, CSc.

vedoucí diplomové práce